

การใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง
พฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*

THE EFFECT OF TEACHING METHOD BASED ON AFFECTIVE DOMAIN OF
HEALTH EDUCATION LEARNING ON HEALTH BEHAVIOR IN GRADE 9

ดลฤดี โนนสุรัตน์¹, ธชา รุญเจริญ²

Donruedee Nonsurat¹, Thacha Runcharoen²

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น^{1,2}

Faculty of Education, Khon Kaen University, Thailand.^{1,2}

Email : donruedino@kkumail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียน การสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 3) เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน 4) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น โดยใช้กลุ่มทดลองกลุ่มเดียว มีการทดสอบก่อนและหลังการทดลอง กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย จำนวน 40 คน โดยการสุ่มแบบยกกลุ่ม ระยะเวลาในการดำเนินกิจกรรม 11 สัปดาห์ เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพ และแบบสอบถามความพึงพอใจสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละความก้าวหน้า และการทดสอบค่าที

ผลการวิจัยพบว่า 1. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 2. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง

พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนรู้ การสอนตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาจิตพิสัย มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ : 1. จิตพิสัย 2. สุขศึกษา 3. พฤติกรรมสุขภาพ

ABSTRACT

This research article intended for 1) to study the learning achievement on health behavior by using a teaching model based on the concept of developing psychology of students in grade 9, 2) to compare the learning achievement on health behaviors using a learning style teaching based on the concept of developing psychology of students in grade 9 between before and after learning, 3) to compare the health behaviors of grade 9 students studying on health behaviors by using a teaching model based on the concept of developing psychology between before and after learning, 4) to study student satisfaction that study about healthy behavior by using teaching method based on affective domain of health education learning on health behavior. It is a Pre-experimental research. Using a single experimental group that have pretest and posttest. The sample group is the forty students in grade 9 at Chumpholphonphisai School by random grouping. Duration of the activity is 11 weeks. Research tools are learning management plan based on the concept of developing psychology, learning achievement test, health behavior assessment form and satisfaction questionnaire. The statistics used to analyze the data were mean, standard deviation progress percentage and dependent t-test.

The results of the research found that: 1. A study of academic achievement on health behaviors by using a teaching model based on the concept of developing psychology of the grade 9 students the mean was 27.80, and the standard deviation was 1.16. 2. Comparison of learning achievement on health behaviors by using a teaching and learning model based on the concept of mental development that the students

had a statistically significantly higher after learning achievement at the .05 level than before. 3. Comparison of students' health behaviors by using a teaching and learning model based on the concept of mental development the students' health behaviors after learning were significantly higher than before at the .05 level. 4. Satisfaction in teaching and learning by using teaching method based on affective domain of health education learning on health behavior had a mean equal to 4.76 at the highest level and the standard deviation of 0.44 was at the highest level.

Keywords : 1. Affective Domain 2. Health Education 3. Health Behavior

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 (ฉบับที่ 3) แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ.2553 มีแนวทางในการจัดการศึกษาโดยมีการยึดหลักว่าผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และสามารถพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุดในส่วนของกระบวนการจัดการศึกษาซึ่งเป็นส่วนที่มีความสำคัญที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ จะต้องมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตนเองได้ตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพของผู้เรียนแต่ละคนและต้องมีการประยุกต์ความรู้มาใช้ในการดำเนินชีวิต เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหากับสถานการณ์ในชีวิตจริงต้องมีการจัดกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากประสบการณ์จริงฝึกการปฏิบัติ ให้ทำได้ คิดเป็นทำเป็นรักการอ่าน รวมทั้งปลูกฝังส่งเสริมคุณธรรมค่านิยมที่ดีงามและคุณลักษณะอันพึงประสงค์เพื่อร่วมกันพัฒนาผู้เรียนตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2542) และสืบเนื่องถึงแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579 ได้เห็นความสำคัญต่อสถานการณ์แวดล้อมต่างๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลก ที่เกิดการเปลี่ยนแปลงในด้านการสาธารณสุขส่งผลให้ระบบการบริการสาธารณสุขต้องมีการเปลี่ยนแปลงมาเป็นการให้ความรู้ ความเข้าใจ สร้างเสริมลักษณะนิสัย พฤติกรรมการปฏิบัติเกี่ยวกับการป้องกันและการดูแลสุขภาพตนเองเพิ่มมากขึ้น ระบบการศึกษาจึงจำเป็นต้องปรับปรุงรูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาที่ให้ความรู้ที่ถูกต้องเหมาะสมทันต่อการเปลี่ยนแปลงตามยุคสมัย และประกอบกับการมีทัศนคติ ค่านิยมหรือจิตพิสัยที่ดีต่อสุขภาพ เพื่อให้เกิดการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพไปในทางที่ดีได้อย่างถาวร(สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

วิชาสุขศึกษา เป็นวิชาที่มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีได้อย่างสมบูรณ์ เพราะวิชาสุขศึกษามีความเกี่ยวข้องกับการดำรงชีวิตประจำวันของทุกคนอย่างมาก โดยรวมแล้วนั้นเนื้อหาสาระในรายวิชาสุขศึกษาจะพบว่าเป็นวิชาที่ให้ความรู้ ค่านิยม เจตคติ และทักษะในการสร้างเสริมสุขภาพพลานามัยของตนเองและผู้อื่น มีการป้องกันและปฏิบัติต่อสิ่งต่างๆ

ที่ส่งผลต่อสุขภาพได้อย่างอย่างถูกวิธี และยังมีการส่งเสริมให้ผู้เรียนมีทักษะในการดำเนินชีวิตประจำวันได้อย่างมีคุณภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) แต่ปรากฏว่าการจัดการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา ยังไม่เพียงพอต่อการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพเพื่อให้นักเรียนมีสุขภาพที่ดีได้อย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะในนักเรียนกลุ่มวัยรุ่นทั่วประเทศที่กระทรวงสาธารณสุขได้รายงานผลในปี พ.ศ.2558-2560 พบว่า สถานการณ์โภชนาการในวัยรุ่น ไม่กินอาหารเช้าเกินครึ่งหนึ่ง มีการงดอาหารมื้อใดมื้อหนึ่ง ทำให้ปริมาณอาหารที่ได้รับในหนึ่งวันน้อยกว่าคำแนะนำตามธงโภชนาการ ทั้งยังกินผักและผลไม้ไม่เพียงพอต่อวัน ใช้เวลาเฉลี่ยในการออกกำลังกายน้อยกว่าที่แนะนำ และยังพบปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น (กระทรวงสาธารณสุข, 2562)

จึงได้นำเอารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของแครทโวล บลูม และมาเซีย(Krathwohl, Bloom&Masia) (ทิสนา แชมมณี, 2551) ซึ่งรูปแบบการเรียนการสอนนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมหรือจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกิดขึ้นให้เป็นไปตามความต้องการได้อย่างเหมาะสม และจากผลการวิจัยของ เกษตรชัย และทิม (2557) ได้สรุปไว้ตอนหนึ่งว่านักเรียนที่ยังมีคุณลักษณะด้านจิตพิสัยในระดับที่สูงเป็นปัจจัยสำคัญก็จะมีผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับสูงไปด้วยในขณะที่นักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านจิตพิสัยในระดับที่ต่ำก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำไปด้วยเช่นกันดังนั้นการที่ผู้เรียนที่มีจิตพิสัยที่ดีจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้นด้วยเช่นเดียวกันกับการพัฒนาผู้เรียนให้มีจิตพิสัยที่ดีต่อการเรียนรู้จึงเป็นเรื่องสำคัญที่ควรตระหนักถึงเนื่องจากผู้เรียนที่มีจิตพิสัยที่ดีต่อการเรียนรู้ย่อมประสบความสำเร็จในการเรียนในฐานะที่ผู้วิจัยเป็นครูผู้สอนวิชาสุขศึกษาในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นกลุ่มนักเรียนที่อยู่ในช่วงวัยรุ่น ที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดพฤติกรรมสุขภาพที่ไม่เหมาะสม ผู้วิจัยจึงตัดสินใจใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดด้านจิตพิสัยนี้ เพื่อหวังจะให้เป็นส่วนหนึ่งในการแก้ปัญหาการเรียนการสอนวิชาสุขศึกษาที่ผู้เรียนกำลังเผชิญปัญหาเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้และพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนอยู่ในขณะนี้

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.2 เพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

2.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

3. สมมติฐานการวิจัย

3.1 นักเรียนที่เรียนโดยรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย รายวิชาสุศึกษา เรื่อง พฤติกรรมสุภาพมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

4. ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

4.1 สามารถนำผลการวิจัยไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาสุศึกษา เรื่อง พฤติกรรมสุภาพให้ดียิ่งขึ้น

4.2 หลังจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย รายวิชาสุศึกษา เรื่อง พฤติกรรมสุภาพ นักเรียนมีสุภาพร่างกายที่ดีขึ้น

4.3 เพื่อเป็นแนวทางในการจัดการเรียนการสอนในเรื่อง พฤติกรรมสุภาพด้านอื่นๆ

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง(Pre-Experimental Research) มีวิธีการวิจัย ดังนี้ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2562 โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย จำนวนนักเรียนทั้งหมด 504 คน มีจำนวน 12 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/5 จำนวน 40 คน โรงเรียนชุมพลโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย โดยใช้วิธีคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการสุ่มแบบยกลกลุ่ม(Cluster Random Sampling) ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย ตัวแปรต้น คือ รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ตัวแปรตาม คือ 1)ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมสุภาพ 2)พฤติกรรมสุภาพที่เกิดขึ้นกับนักเรียน 3) ความพึงพอใจของนักเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยโดยแสดงกรอบแนวคิด ดังนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย 1)แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง พฤติกรรมสุภาพ ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย มีค่าดัชนีความสอดคล้อง เท่ากับ 1.00 ทุกแผน 2)แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเรียนเรื่อง พฤติกรรมสุภาพ มีความเที่ยงตรงจากค่าความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญอยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น มีค่า 0.91 ค่าความยาก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.20-0.80 และอำนาจจำแนก มีค่าอยู่ระหว่าง 0.25-1.00 3)แบบประเมินพฤติกรรมสุภาพ ความเที่ยงตรงจากค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญอยู่ที่ 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น มีค่า 0.98 4)แบบสอบถามวัดความพึงพอใจในการเรียนความเที่ยงตรงจากค่าความสอดคล้องระหว่างผู้เชี่ยวชาญอยู่ที่ 0.67-1.00 ค่าความเชื่อมั่น มีค่า 0.98 การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และทำแบบประเมินพฤติกรรมสุภาพ ก่อนเรียน ในสัปดาห์ที่ 1 จำนวน 2 ชั่วโมง ชั้นการทดลองมีการใช้แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เรื่องพฤติกรรมสุภาพ จำนวน 9 แผน ในสัปดาห์ที่ 2-10 จำนวน 9 ชั่วโมง และมีการ

ทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบประเมินพฤติกรรมสุขภาพ และแบบวัดความพึงพอใจของผู้เรียน หลังเรียน ในสัปดาห์ที่ 11 จำนวน 3 ชั่วโมง การวิเคราะห์ข้อมูล มีการใช้สถิติเพื่อตอบวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้ ค่าเฉลี่ย(\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน(S.D.) ร้อยละความก้าวหน้าและการทดสอบค่าที่ (t-test)

6. ผลการวิจัย

6.1 ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

รายการ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละความก้าวหน้า	t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
การบริโภคอาหาร	5.10	1.24	9.30	0.69	42.00	39.47*	.00
การออกกำลังกาย	4.75	1.03	9.30	0.65	45.50		
ความเสี่ยงทางเพศ	5.00	1.04	9.20	0.72	42.00		
ภาพรวมผลสัมฤทธิ์	14.85	1.93	27.80	1.16	43.17		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 1 การศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ด้านการบริโภคอาหาร ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.10 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.24 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 42.00 ด้านการออกกำลังกาย ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.75 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.03 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.65 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 45.50 ด้านความเสี่ยงทางเพศ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.04 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 9.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.72 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 42.00 และภาพรวมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 14.85 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.93 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 27.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 43.17

และเมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6.2 ผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนเรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน

รายการ	ก่อนเรียน		หลังเรียน		ร้อยละ ความก้าวหน้า	t	Sig
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.			
พฤติกรรมการบริโภคอาหาร	25.25	4.54	42.15	3.66	33.80	39.94*	.00
พฤติกรรมการออกกำลังกาย	29.60	4.08	46.73	2.39	34.25		
พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ	30.98	4.23	49.00	1.04	36.05		
ภาพรวมพฤติกรรมสุขภาพ	87.20	1.22	137.78	4.41	34.70		

* มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 2 การเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า พฤติกรรมการบริโภคอาหาร ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 25.25 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.54 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 42.15 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.66 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 33.80 พฤติกรรมการออกกำลังกาย ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 29.60 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.08 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 46.73 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.39 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 34.25 พฤติกรรมเสี่ยงทางเพศ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 30.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.23 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 49.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.04 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 36.05 และภาพรวมพฤติกรรมสุขภาพ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 87.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.22 หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 137.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.41 ร้อยละความก้าวหน้า เท่ากับ 34.70 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่านักเรียนมีพฤติกรรมสุขภาพหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

6.3 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

ตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย

รายการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
ด้านตัวครู	4.72	0.46	มากที่สุด
ด้านการจัดการเรียนการสอน	4.79	0.41	มากที่สุด
ด้านตัวนักเรียน	4.78	0.44	มากที่สุด
ภาพรวมทั้งหมด	4.76	0.44	มากที่สุด

จากตารางที่ 3 ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีต่อรูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านตัวครู มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.72 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 อยู่ในระดับมากที่สุด ด้านการจัดการเรียนการสอน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.79 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.41 อยู่ในระดับ มากที่สุด ด้านตัวนักเรียน มีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 4.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 อยู่ในระดับมากที่สุด และในภาพรวมทั้งหมดทุกด้าน มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.44 อยู่ในระดับ มากที่สุด

7. อภิปรายผลการวิจัย

7.1 การศึกษาและเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 14.85 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.93 หลังเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 27.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.16 ซึ่งนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ ปาโรฉัตร ทองเนื้อแข็ง และจินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2558) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย ที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพ และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่าค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริม

สุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความรู้และการปฏิบัติ เรื่องการสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ยังสอดคล้องกับ ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง (2556) ได้ศึกษาวิจัย เรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้าน ความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียนด้านความรู้และการปฏิบัติเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่า กลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ ชัชววรรณ จุงกลาง และจินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2562) ได้ศึกษาวิจัย ผลการใช้กิจกรรม ลดเวลาเรียน เพิ่มเวลารู้ เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย ผลการศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยคะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของ นักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของ คะแนนค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับสังคมไทย หลังการทดลองของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยทั้งนี้อาจเป็นเพราะผลจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้าน จิตพิสัย ที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรมหรือจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้เกิดขึ้นไปตามที่ต้องการได้ ซึ่งมีขั้นตอนการเรียนรู้ที่ช่วยให้ ผู้เรียนเกิดการรับรู้จากการจัดประสบการณ์หรือจัดสถานการณ์ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการตอบสนองต่อ ค่านิยม เช่น การแสดงความคิดเห็น ลองปฏิบัติตาม การสัมภาษณ์ ที่จะนำไปสู่การเห็นคุณค่าของ ค่านิยมนั้น โดยให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติตามแล้วเห็นถึงผลดีหรือประโยชน์ที่ตามมา หลังจากนั้นจะมีการ จัดระบบค่านิยมเพื่อพร้อมนำมาใช้งานและเชื่อมโยงกับกับค่านิยมอื่นๆ และสุดท้ายจะทำให้ผู้เรียน เกิดการสร้างลักษณะนิสัย ซึ่งผู้สอนเองต้องมีการส่งเสริม กระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการปฏิบัติอย่าง สม่าเสมอจนเป็นนิสัย จะเห็นได้ว่ารูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยเป็น การจัดการเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนได้รับรู้ความรู้ต่างๆ อย่างน่าสนใจ และกระตุ้นให้นักเรียนเกิด ความคิดที่จะนำไปสู่องค์ความรู้ แล้วยังมีการจัดประสบการณ์เพื่อเปิดโอกาสให้นักเรียนได้ตอบสนอง หรือแสดงออกทางความคิดจากความรู้ที่นักเรียนได้เรียนรู้ ซึ่งจะให้นักเรียนเกิดความภูมิใจและเห็น คุณค่าของความรู้ที่ตนเองได้รับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ เกษตรชัยและหิม (2557) ที่ได้ศึกษา คุณลักษณะด้านจิตพิสัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจริงหรือและได้สรุปไว้ว่า นักเรียน ที่ยังมีคุณลักษณะด้านจิตพิสัยในระดับที่สูงเป็นปัจจัยสำคัญ ก็จะมีผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์

ทางการเรียนในระดับสูงไปด้วยในขณะที่นักเรียนที่มีคุณลักษณะด้านจิตพิสัยในระดับที่ต่ำก็จะส่งผลให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในระดับต่ำไปด้วยเช่นกัน จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึก เจตคติ ค่านิยมที่พึงประสงค์ ยังสามารถช่วยพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้สูงขึ้นอีกด้วย

7.2 จากการเปรียบเทียบพฤติกรรมสุขภาพ จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เรื่อง พฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 87.20 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 1.22 หลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย เท่ากับ 137.78 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 4.41 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สอดคล้องกับงานวิจัยของ จินตนา สรายุทธพิทักษ์ (2557) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน และระดับมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า รูปแบบที่พัฒนาขึ้นมีขั้นตอนการเรียนการสอน 8 ขั้นตอน กลุ่มทดลอง ทั้ง 2 โรงเรียน มีคะแนนเฉลี่ยทั้ง 3 ด้าน หลังการทดลองสูงกว่าก่อนเรียน และสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 และสอดคล้องกับ กษมล ธนะวงศ์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลโดยใช้ทฤษฎีการกำกับตนเองที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนประถมศึกษา พบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสุขภาพเรื่องการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสุขภาพเรื่องการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลก่อนและหลังการทดลองของกลุ่มควบคุม ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และค่าเฉลี่ยของคะแนนพฤติกรรมสุขภาพเรื่องการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลหลังการทดลองของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งยังสอดคล้องกับ แจ่มจันทร์ ประทีปโนวงศ์ (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่องผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพต่อพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายของผู้ป่วยสูงอายุโรคหลอดเลือดหัวใจที่มีภาวะโภชนาการเกินผลการวิจัยพบว่า ผู้ป่วยสูงอายุโรคหลอดเลือดหัวใจที่มีภาวะโภชนาการเกินกลุ่มทดลองภายหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายดีกว่าก่อนได้รับโปรแกรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และผู้ป่วยสูงอายุโรคหลอดเลือดหัวใจที่มีภาวะโภชนาการเกินกลุ่มทดลองภายหลังได้รับโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพ มีพฤติกรรมการบริโภคอาหารและการออกกำลังกายดีกว่ากลุ่มที่ได้รับการพยาบาลตามปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

โดยทั้งนี้อาจเป็นผลจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีความมุ่งเน้นที่จะช่วยพัฒนาผู้เรียนเกิดความรู้สึก เจตคติ ค่านิยม คุณธรรม และจริยธรรมที่พึงประสงค์ อันจะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพให้เป็นไปตามความต้องการ มุ่งให้ผู้เรียนได้ลงมือ

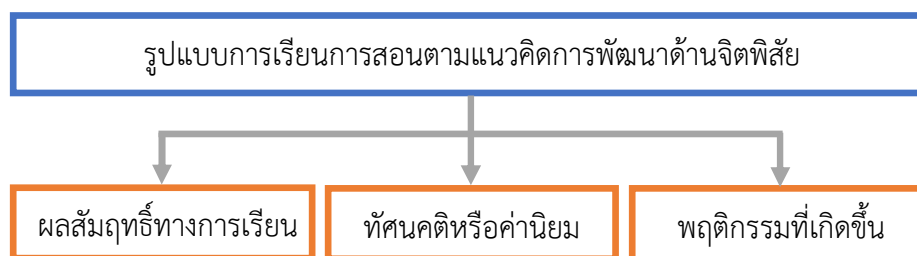
ปฏิบัติจริง ได้ศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ความจริงด้วยตนเอง โดยเฉพาะในขั้นตอนการจัดการเรียน การสอนขั้นที่ 4 และขั้นที่ 5 เป็นขั้นตอนที่ส่งเสริม กระตุ้น ให้ผู้เรียนนำพฤติกรรมสุขภาพมาใช้ใน ชีวิตประจำวัน และสามารถควบคุมพฤติกรรมที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพตนเองได้ และยังมีกระบวนการที่ ส่งเสริมให้ผู้เรียนปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพอย่างสม่ำเสมอ โดยมีการติดตามผลการให้ข้อมูลป้อนกลับ การเสริมแรงผู้เรียนเป็นระยะๆ ในการแสดงพฤติกรรมสุขภาพที่ถูกต้องจนเป็นนิสัยได้ สอดคล้องกับ งานวิจัยของ Michael Littledyke (2008) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาทางวิทยาศาสตร์เพื่อ สร้างความตระหนักเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมทางการบูรณาการด้านความคิดและเจตคติ ผลการศึกษา พบว่า สามารถสร้างการเชื่อมโยงความรู้ที่สามารถนำไปสู่การปฏิบัติได้จริง และสามารถสร้างความ รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อมได้อีกด้วย จะเห็นได้ว่า รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้าน จิตพิสัย เป็นรูปแบบที่ช่วยให้ผู้เรียนเกิดการพัฒนาความรู้สึก เจตคติ ค่านิยมที่พึงประสงค์ ช่วยพัฒนา ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมสุขภาพของผู้เรียนให้ดีขึ้นตามความ ต้องการอีกด้วย

7.3 จากผลการศึกษาความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียน เรื่อง พฤติกรรม สุขภาพ จากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยพบว่า ความพึงพอใจ ของนักเรียนในภาพรวมทั้งหมด อยู่ในระดับมากที่สุด อาจเป็นเพราะการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ การเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นรูปแบบการสอนที่ทำให้นักเรียนได้รับการ ประเมินที่รอบด้านอย่างยุติธรรม เกิดการยอมรับความคิดเห็น ค่านิยมที่ดี ทัศนคติที่ดี แล้วนำไป ปรับปรุงตัวเองได้ และเนื้อหาที่เรียนมีความน่าสนใจ ใกล้ตัวนักเรียน มีความทันสมัย และสามารถ นำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ส่งผลให้นักเรียนเกิดความชอบในการเรียน เรื่องพฤติกรรมสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ นันทรีย์ เค้าโนนกกอก และบัญชา เกียรติจรุงพันธ์ (2559) ได้ทำการศึกษาวิจัย เรื่อง การพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดด้านจิตพิสัย ของ BLOOM ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม แนวคิดด้านจิตพิสัยของ BLOOM โดยเฉลี่ยทุกด้าน นักเรียนมีความพึงพอใจในระดับมาก และ สอดคล้องกับ จักรพงษ์ พร่องพรมราช (2562) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่อง รายงานพัฒนาผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของ มนุษย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้แบบคู่คิดคู่สร้าง(Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 3 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียนสำเร็จรูป อยู่ในระดับมากที่สุด รวมทั้งสอดคล้องกับ ว่าที่ร้อยตรีธงชัย หวลถึง (2563) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาชุดกิจกรรมการ เรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของวัยรุ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบวัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น(5E) โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

สรุปได้ว่า การใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ช่วยพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านความรู้สึก ค่านิยม ทักษะคติ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่งเสริมการเกิดพฤติกรรมและยังส่งผลต่อความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนวิชาสุขศึกษา เรื่องพฤติกรรมสุขภาพ ให้อยู่ในระดับมากที่สุด

8. องค์ความรู้ใหม่

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

จากผลการวิจัย องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้นจากการใช้รูปแบบการเรียนการสอนตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะคติ ค่านิยม เป็นไปตามต้องการ สามารถพัฒนาผู้เรียนให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และยังส่งผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของผู้เรียนได้อย่างดี

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

9.1.1 ควรส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย ในรายวิชาอื่นหรือในระดับชั้นเรียนอื่นๆ

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 การจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัย เป็นการจัดการเรียนการสอนเพื่อให้นักเรียนมีความรู้ ปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพที่ดี ที่จะนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม ครูควรคอยให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษา ดูแลนักเรียนอย่างใกล้ชิดและทั่วถึง

9.2.2 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ครูควรกระตุ้นให้นักเรียนมีความอยากเรียนรู้ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน เพื่อให้เกิดการศึกษาค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง

9.2.3 ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัย ควรมีการวางแผนการจัดเวลาในการเรียนการสอนให้เหมาะสม เพราะในขั้นตอนที่ 4 และขั้นตอนที่ 5 ต้องอาศัยเวลาในการปฏิบัติ

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป

9.3.1 ในการวิจัยครั้งนี้ได้ออกแบบให้มีกลุ่มทดลองกลุ่มเดียว ในการวิจัยครั้งต่อไป เพื่อให้เห็นผลได้อย่างชัดเจนมากขึ้น ควรออกแบบการศึกษาในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

9.3.2 ควรเพิ่มระยะเวลาในการเก็บข้อมูลหลังการทดลอง เพื่อศึกษาความต่อเนื่องในการปฏิบัติพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียน

10. เอกสารอ้างอิง

กษมล ธนะวงศ์. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาเรื่องการดูแลสุขภาพส่วนบุคคลโดยใช้
 ทัศนคติการกำกับตนเองที่มีต่อพฤติกรรมสุขภาพของนักเรียนประถมศึกษา. กรุงเทพมหานคร :
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2542). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542. บริษัทสยาม
 สปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

_____. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้
 สุขศึกษาและพลศึกษา. กรุงเทพมหานคร : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุ.

_____. (2553). พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 (ฉบับที่ 3) และแก้ไขเพิ่มเติม
 พุทธศักราช 2553. กรุงเทพมหานคร : บริษัทสยามสปอร์ต ซินดิเคท จำกัด.

กระทรวงสาธารณสุข. (2562). รายงานประจำปี กรมอนามัย 25561. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
 อักษรกราฟฟิกแอนดดีไซน์.

เกษตรชัย และหิม. (2557). คุณลักษณะด้านจิตพิสัยส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนจริงหรือ.
 วารสารศรีนครินทร์วิโรฒวิจัยและพัฒนา (สาขามนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์).
 20(2). 221-243.

จักรพงษ์ พร่องพรมราช. (2562). รายงานพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้บทเรียนสำเร็จรูป
 รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง การเจริญเติบโตและพัฒนาการของมนุษย์ ร่วมกับการจัดการเรียนรู้
 แบบคู่คิดคู่สร้าง(Think Pair Share) สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. วารสารสุขศึกษา
 พลศึกษา และนันทนาการ. 45(2). 33-45.

จินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2557). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ตามแนวคิดการพัฒนาด้าน
 จิตพิสัย เพื่อสร้างเสริมสุขภาพนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนและระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
 สาขาวิชาสุขศึกษาและพลศึกษา. คณะครุศาสตร์ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- แจ่มจันทร์ ประทีปโนวงศ์. (2558). ผลของโปรแกรมการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมสุขภาพต่อพฤติกรรม
การบริโภคอาหารและการออกกำลังกายของผู้ป่วยสูงอายุโรคหลอดเลือดหัวใจที่มี
ภาวะโภชนาการเกิน. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ชัชววรรณ จุงกลาง และจินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2562). ผลการใช้กิจกรรมลดเวลาเรียนเพิ่มเวลารู้
เรื่องเพศศึกษา โดยใช้แนวคิดการพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อค่านิยมทางเพศที่เหมาะสมกับ
สังคมไทย. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 47(3). 175-195.
- ทีศนา แคมมณี. (2551). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อพัฒนาการจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มี
ประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย หวลถึง. (2563). การพัฒนาชุดกิจกรรมการเรียนรู้ตามกระบวนการสืบเสาะหาความรู้แบบ
วัฏจักรการเรียนรู้ 5 ขั้น (5E) รายวิชาสุขศึกษา เรื่อง การเจริญเติบโตและการพัฒนาการของ
วัยรุ่น กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
ศึกษาวารสารศึกษาศาสตร์. 7(2). 94-107.
- นันทรีย์ คำโนนกกอก และบัญชา เกียรติจรุงพันธ์. (2559). การพัฒนาความสามารถในการคิด
วิเคราะห์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ตามแนวคิดด้านจิตพิสัยของ BLOOM. วารสาร
ศึกษาศาสตร์ ฉบับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 10(3). 47-52.
- ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง และจินตนา สรายุทธพิทักษ์. (2558). ผลของการจัดการเรียนรู้สุขศึกษาตาม
แนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อเจตคติด้านสุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. วารสารครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 43(1). 48-62.
- ปาริฉัตร ทองเนื้อแข็ง. (2556). ผลของการจัดการเรียนรู้ตามแนวคิดพัฒนาด้านจิตพิสัยที่มีต่อด้าน
สุขภาพและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพมหานคร :
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2560-2579. กรุงเทพมหานคร :
พริกหวานกราฟฟิค.
- Michael, Lettledyke. (2008). Science Education for Environmental Awareness: Approaches
to Integrating Cognitive and Affective Domains. *Environment Education
Research*. 14(1). 1-17.

11. คำขอบคุณ

งานฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์เป็นอย่างดีได้ด้วยความช่วยเหลือ และการให้คำปรึกษาจากคณะ
อาจารย์ ได้แก่ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธชา รุญเจริญ อาจารย์ที่ปรึกษา ซึ่งให้คำปรึกษา แนะนำ
แนวทางในการทำวิทยานิพนธ์มาโดยตลอด ผู้วิจัยซาบซึ้งในความเมตตา กรุณา และขอกราบขอบพระคุณ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จตุภูมิ เขตจัตุรัส ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จักริน ด้วงคำ และ นางฉลาด ทองทิพย์ เป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อคิดเห็น และแก้ไขข้อบกพร่องของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยนอกจากที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยขอขอบพระคุณทุกท่านที่ได้ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ ขอขอบพระคุณ บิดา มารดา ญาติพี่น้องทุกท่าน ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ขอขอบคุณครอบครัวที่อบอุ่น ที่คอยให้ความหวังใยและให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา จนทำให้ผู้วิจัยสามารถประสบผลสำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี